

regeringspartierne borgmestrene, der har skåret mest i førtidspensionerne. Landsformanden for Førtidspension fremfører derimod, at denne politik har som konsekvens, at syge ender på landevejen som bybumser, tager deres eget liv eller bliver holdt i endeløse aktiveringstilbud.

Spørgeren finder det derfor vigtigt at få oplyst, om ministeren mener, at kommunerne har levet op til intentionen i loven, og om der er behov for en lovmæssig opstramning, således at fortolkningsmulighederne bliver minimeret.

Svar (11/7 2000)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

I november 1999 indgik regeringen aftale med Venstre, Det konservative Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Centrum Demokraterne og Kristeligt Folkeparti om finansloven 2000. Aftalen omfattede bl.a. en reform af førtidspensionssystemet, der bygger oven på et aktiverings- og revalideringssystem, hvor der sker en reel arbejdsprøvning af den enkeltes arbejdsevne.

Aftalen omfatter en trinvis forstærket indsats for at stimulere oprettelsen af fleksjob m.v., en udbygning af det rummelige arbejdsmarked og indførelse af et nyt førtidspensionssystem baseret på et nyt tilkendelseskriterium (arbejdsevnekriteriet). Der fremsættes lovforslag i efteråret 2000 med henblik på ikrafttræden 1. januar 2003.

På denne baggrund bad den tidligere socialminister og partierne bag finansloven Den Sociale Ankestyrelse om at gennemføre en undersøgelse om baggrunden for faldet i antallet af førtidspensionstilkendelser, herunder hvilken betydning den nye lovgivning fra socialreformen i 1998 kan have haft.

Om denne undersøgelse og mine kommentarer til faldet i tilkendelser af førtidspensioner kan jeg i det hele henvise til vedlagte svar (ikke optrykt her) på samrådsspørgsmål AH og AI fra Folketingets Socialudvalg af 11. april 2000.

Med hensyn til forskellene i kommunernes praksis kan jeg oplyse, at det ikke er noget nyt fænomen. Også før 1992, hvor tilkendelseskompentencen i førtidspensionssager lå i de statslige revaliderings- og pensionsnævn, var der forskelle mellem kommunerne. Der kan være gode grunde til, at nogen kommuner tilkender færre førtidspensioner end andre. Forhold som befolkningens aldersmæssige sammensætning i kommunen, erhvervsstrukturen og befolkningens

uddannelsesmæssige baggrund må forventes at have en betydning for antallet af tilkendelser.

Afslutningsvis kan jeg nævne, at både Den Sociale Ankestyrelse og de sociale nævn efter retssikkerhedsloven har pligt til på landsplan at koordinere, at afgørelser, som efter de sociale love kan indbringes for Ankestyrelsen og de sociale nævn træffes i overensstemmelse med lovgivningen. Som led i denne koordinering vejleder Ankestyrelsen om ankeinstansernes praksis i sager efter den sociale lovgivning og følger kommunernes og de sociale nævns afgørelser.

Spm. nr. S 2981

Til skatteministeren (13/6 2000) af:

Christian Mejdahl (V):

»Hvor stort er momsprovenuet af de grønne afgifter, hvor stor en del af de grønne afgifter tilbageføres til erhvervene, og hvad koster det at administrere/opkræve de grønne afgifter?«

Begrundelse

I skatteministeriets publikation »Grønne Afgifter sætter pris på miljøet - juni 2000« er provenuet af grønne afgifter i 1999 opgjort til 60.817 mio. kr. En del af afgifterne bliver pålagt moms, som ikke modregnes/tilbageføres. Svaret skal belyse, hvor stort statens moms-nettoprovenu er.

Svar (26/6 2000)

Skatteministeren (Ole Stavad):

1. Momsprovenuet af grønne afgifter

Der beregnes moms af nogle, men ikke alle de grønne afgifter. Som hovedregel beregnes der moms af miljøafgifterne og energiafgifterne, mens der ikke beregnes moms af registreringsafgiften og den grønne ejerafgift. Det vil sige, at der beregnes moms af grønne afgifter på ca. 36 mia. kr. Momsværdien heraf er ca. 9 mia. kr.

Hvis de momsbelagte grønne afgifter på ca. 36 mia. kr. blev fjernet, vil der imidlertid ikke tabes 9 mia. kr. yderligere. Det skyldes, at moms er en næsten generel forbrugsskat, og det beløb,